

[Thestrup.]

ningen er unægtelig, at Kontrollen ikke derved bliver mindre effektiv. Hvis de Tilsynsbesøg, som de kommunale Beskæftigelsesudvalgs Formænd foretager eller har foretaget i Arbejdsløsheds-kassernes Afdelinger, har været uden Betydning, er det naturligvis rigtigt, at de ophæves, men er den Kontrol, som saa bliver tilbage, nemlig Arbejdsdirektoratets stikprøvevise Revision, Anvisningskontorenes aarlige Eftersyn og den meget begrænsede Rolle, som Beskæftigelsesudvalgene vil komme til at spille, virkelig en tilstrækkelig Kontrol? Selv om det moderne Samfunds Bestræbelser først og fremmest maa være rettede paa at skaffe Arbejde til alle, er det dog af den største Betydning, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen er ordnet paa en effektiv Maade. Vi har ikke Raad til, at en eneste dygtig og flittig Arbejder lider Nød som Følge af uforskyldt Arbejdsløshed, men vi har ogsaa Pligt til at sørge for, at de Beløb, som Samfundet afsætter til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, kommer de rigtige Folk i Hænde.

Inden for hver Samfundsklasse er der Folk, der skyer Arbejde og vil leve paa Samfundets Bekostning. Handelsstanden, Landmændene, Tjenestemændene, Funktionærerne har deres, og Arbejderne har naturligvis ogsaa deres. Hvilken Klasse, der procentvis har flest, skal vi ikke diskutere her; jeg for mit Vedkommende vil paa Forhaand tro, at enhver Samfundsklasse har en nogenlunde lige stor Procentdel. Disse Mennesker gør deres Samfundsklasse direkte Skade ved at forøge Byrderne for deres Klassefæller, men de gør endnu mere Skade ved at faa den ene Samfundsklasse til at tro, at det er almindeligt inden for en eller flere af de andre, at man ikke bestiller noget rigtigt. Herved bidrager de til en af det moderne Samfunds største Ulykker, Modviljen mellem de forskellige Samfundsklasser. Derfor er det af største Betydning, at disse Personer bliver afsløret, og at de saa effektivt som muligt bliver forhindret i at leve paa deres Kammeraters eller Samfundets Bekostning.

Paa mange Samfundsomraader har der udviklet sig en meget stor Kontrolteknik. Er det da ikke rigtigt, forinden vi forandrer den gældende Lov paa dette Omraade, at undersøge, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade der har fundet Misbrug Sted, og eventuelt, om man ikke har kunnet finde en noget mere fuldkommen Kontrolteknik end den foreslaaede. Hvorledes er Forholdene ordnet i andre Lande? Har vi ikke paa andre lignede Omraader i vort Land, maaske

inden for det private Erhvervsliv, mere effektive og alligevel sikre Kontrolmetoder? Saafremt det ved en saadan Undersøgelse maatte vise sig, at vi ikke kan finde bedre Kontrolmetoder, maa vi fra vor Side nære Betænkkelighed ved nu, hvor Mulighederne for at faa Arbejde, ikke mindst for de unge, er gode, at ophæve Særreglerne for disse.

Efter vor Opfattelse bygger disse Love paa det Princip, at der skal være en meget stor Forskel økonomisk paa at tage Arbejde og faa Understøttelse, og først naar der er effektive Kontrolforanstaltninger, tør vi gaa med til at slække paa dette Princip. Jeg vil foreslaa, at vi faar noget nærmere Oplysninger om, hvor store Beløb det vil komme til at dreje sig om, og det har unægtelig ogsaa sin Betydning at faa at vide, hvor vi faar Dækning for disse Beløb. Jeg skal herefter paa mit Partis Vegne foreslaa, at Sagen behandles i et Udvalg.

Aage Fogh: Da den gældende Lov blev vedtaget i 1942, var der Enighed om, at den skulde tjene to Formaal. Den skulde først medvirke til at skabe mere Beskæftigelse ved de kommunale Udvalgs Initiativ, og for det andet skulde den medvirke til at hindre Misbrug af Arbejdsløshedsloven, ved at de kommunale Beskæftigelsesudvalg fik Tilsynsret over for Arbejdsløsheds-kassernes og Pligt til at udstede Erklæringer for de unge, der søgte Arbejdsløshedshjælp. Jeg tør ikke sige, hvor tilfredsstillende disse Formaal er opfyldt, men det er mit Indtryk, at den Begrundelse, den højtærede Arbejdsminister giver for at ophæve de to Paragraffer nu, ikke er overbevisende. Jeg havde tænkt mig, at jeg vilde have refereret Bemærkningerne til Lovforslaget; men jeg skal undlade det og kun understrege, at det kan vist ikke være rigtigt, som det anføres i Bemærkningerne, at det ikke skulde være muligt i hver enkelt Kommune at finde en Mand, der var i Stand til at se igennem hele det Netværk af Bestemmelser, som vor Arbejdsløshedslovgivning i Øjeblikket er. At den er vanskelig og indviklet er rigtigt, og jeg tror, det vil være klogt at forenklen den i Stedet for at gøre den endnu mere indviklet, men *saa* indviklet, at man af den Grund ikke skulde kunne finde en Mand, der kan føre forsvarligt Tilsyn, tror jeg dog ikke Lovgivningen er. Derfor er det min Opfattelse, at vi i Udvalget maa se nærmere paa hele det Problem.

Den højtærede Minister anfører, at der har været nogle Episoder derude, hvor Kassernes Tillidsmænd har beklaget sig over de tilsynsførende. Jeg vil gerne vide